

Κυνοσαντίαν, Κυνοσαντινῶς σ. 155 εἰς.

Χαλκιδεύ

Χαλκιδεύ... σῶς σὸς μόσιον, ... ἤδη δὲ τοσούτου ἐξ-
ηλεκτώθη καὶ παρηλλάχθη, ὥστε καταστάθῃ μίᾳ μικρᾷ
μένον κώμῃ, εἰς τὴν οὐσίαν οὐδὲν ἕχρος ἄλλο ἄπο τοῦ κατ-
ὰ τὴν πόλιν ταύτην τοῦ καὶ τοσούτου λαμπρὰ
κτίρια τῆς ἀρχαϊκῆς παρέμειναν, εἰμὴ θραύσματα τὰ
φανερὰ τῶν ἀρχαίων καὶ τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου ὕδατος.
ὁ δὲ μεγαλοπρεπὴς καὶ πολυδρόμιος ἐκείναις τοῖς τῆς
ἀρχαίας ἐνδομίας... - καταδαρῖσθαι μετὰ τὴν αἰώνιον καὶ
ὅλην ἢ ὅλην τῶν καλλίστων μαρμάρων καὶ θαυμασίων
κλόναν μετεφέρθη καὶ ἐστόλκεσε τὰ τῆς οὐρανῆς Σοφεί -

μῶν. περιφανὲς τέμενος. τανῶν δὲ κατὰ μια ἀναγογίαν ἀρ-
χαίων δοσήμεντον, καθίσταται ἡ χαλκιδεὴν καθδὲς-κιοῖ,
τουτέστιν Ἀγίας χυρίαν, ἥ τῃς ἐκὸς τοὺς καθαρισθέντας ἐπὶ
τῆς τετάρτης Συνόδου νόμους, ἥ δὲ ἄλλων πρὸ αἰτίαν κρι-
τῶν χυρίαν, καθδὲ-κιοῖ ». —

